

LIBER SECUNDVS

illi dixerunt nuncupari potest totum non animalium scibile sive substantiam cum operationibus generatione & uitam continet utraq. n. hanc partem rectius dici potest de animalibus liber: uel negotiū quod illi tres in unū copulati libri quoniā utraq. totum scibile animalium tractat historia narrando: cōsideriori quadam traditione: p. uero reliqua casas narratōrum & ppter quod distinctius reddēdo. Nam si tria illa sive historias quae totum animal tractant: & prius uolumina quod de sola animalium materia docent: & generationis quinq. uolumina in unū coniuncturis: non librum: non formosum de animalibus negotium: sed quasi monstrum quoddam imperitia ordinis disciplinae formabis. Sicuti si in naturae operibus animal perfectum in quo sunt & partes & generationis principia peribus animalium denuo & generationis principiis indeceter duplii caretur. Hoc non totum ex animali perfecto & iterato ex peribus a generationis principiis conformatum: non animal sed potius in natura monstrum dici deberet a simili non liber de animalibus proprie duci debet illud ex tribus illis ab eis conformatum sed uel historiae solae: uel tota de causis theoria sola de animalibus liber uel negotiū uel methodus dici debet sed ut uerum fatear hoc propriissime dici debet (de animalibus) quod totum & historias narrantes totum scibile: & theoriā causarum in unum comprehendit. Perfecta est enim dictio haec (de animalibus) si quodque scibile de animalibus sive substantia cum operationibus: generatione & uita: omni modo doctrinæ sive tantum que sint per historias quod per causas theoriā comprehensum fuerit. Hoc uoluit Ari. in libro metheorologe dicens (cum autem praesumerimus de iis speculabimur si quid possimus secundum inductum modum de animalibus & platis). Non non illū solum quod ex tribus conformatum & de animalibus librum vocant. Intellexit per hoc uerbum (de animalibus) sed tota penitus & historiae & causarum redditionem. Quod Alexande aphrodiseus exponens dixit. (Pertransiens autem de iis quædam ite post metheorologicum negotium quae sunt naturalis negotii apponit) per quae uerba nobis demonstrat quod post metheorologicam scientiam sequitur negotium de animalibus. Et exponens quid senserit aristoteles per illam dictionem de animalibus subiungit. (De animalibus enim iquit & plantis universaliter & singulatim. Ordinabit autem in ea quae de animalibus theoria. & causa quae de anima. adhuc autem causa quae de sensu & sensibilibus adhuc autem eam quae de memoria & somno & diuinativa secundum somnum. Adhuc autem de senectute & iuuentute & longaque & brevi uita & quæcumque alia ab ipso scripta sunt habentia relationem ad animalia quae haec quidem communem de omnibus animalibus theoriā habent: ut puta de animalibus historia & quae de animalium generatione & partibus. Adhuc autem quae de animalium processu & motu. haec autem singulare: ut quae de memoria & somno. Et diuinativa in somno plurima. non in iis dictis homini soli existunt) Ecce quod per theoriā uel negotium de animalibus non librum ex tribus conformatum sed omne quod ad animalis cognitionem attinet Alexander intellexit. de quo etiam vocabulo in fine de causa longitudinis ac breuitatis uitæ sic scribitur. (Reliquum autem nobis considerare de iuuentute & senectute & uita & morte. iis non determinatis fine utique habebit quae de animalibus methodus). Hoc non nomine (de animalibus) us in locis non illi conformato ex tribus sed toti ex historia & ex causa ipsius ratione appositum est. De hac non tota speculatio vocabulum hoc (de animalibus) siue liber siue libri siue methodus siue negotiū de animalibus dicatur: proprie attribui debet. Cetero si aliqd aliquid dicere debet li. uel tale quod de animalibus: non illud totum ex tribus illis conformatum: sed sola historia uel sola causa theoria in unū coniuncta: de animalibus dicere potest Historia. non est libro. est negotium: est & methodus de animalibus quod totum scibile quod sit: instruit. Tota uero causarum theoria: de animalibus totum scibile per quid est: docet. Male igitur dixerunt dicentes tria illa in unū coniuncta fuisse de parte animalium materiali & nuncupari librum de animalibus. Quibus iam declaratis nunc demonstrandum est illud ex tribus illis conformatum non esse ultimam totius negotii de animalibus parte uti profari dixerunt philosophi.

Quod illi tres libri in unum copulati: non est pars ultima negotii de animalibus.

Caput. VII.

Id est igitur de causis errauerunt dicendo: librum ab eis de animalibus dictum: esse ultimum in toto de animalibus negotio: quod vero errauerunt cum dixerunt librum de anima cum operationibus priori esse torius methodi de animalibus prior. Imo eodem penitus errore. Id est non peccatum est si Peccatum fuerit dicere A est prius B & dicere B est posterior A. Quare disputantes has loco prædictas putauit esse locandas. eisdem non fere rationibus utrumque hoc vincit. In primis tamen disputabimus contra illud quo dicitur librum illud ex tribus conformatum. sive historiis ex peribus: & generatione animalium: esse ultimam negotii de animalibus prior. nam si hoc est destrui oportet id quo in fine de causa longitudinis uitæ dicitur. (Nunc autem de aliis animalibus dicere est causa de magnitudine quoque uitæ & de uitæ breuitate. Reliquum autem nobis considerare de iuuentute & senectute & uita & morte. iis non determinatis fine utique habebit quod de animalibus methodus). Liber ergo de morte & uita inter eos quod de rebus a natura soli productis non ab arte posterior est ceteris: quo libro per ordinem ut in superioribus declaratum est prior est libro de inspiratione quo prior est quod de iuuentute & senectute ante quem mox procedit ille quod de causa longitudinis ac breuitatis uitæ deinde si ergo illi sunt libri ultimi in anima falso igitur ab iis dictum fuit libri illud quod de animalibus appellant ultimum esse totius negotii de animalibus. nisi forte particulariter illud (fine utique habebit quod de animalibus methodus) sic exposuerit ut quodam expositoris hoc modo exposuerunt) cum non determinatum fuerit de illis sufficienter determinabile de animalibus quoque exposicio in hoc adeo latere ari. & greci idiomatici plane diserties est: ut de ea disputandum esse in cœlum. Tollit est haec opinio historiæ ad eam theoriæ quod est de causis approbatam cognitam non post generationem quam isti fecerunt priori ultimam in historiis tractant ut uita & cognata. sive longitudo ac breuitas uita & senectus & animalium morbi. Ergo ista in theoria causa suo loco secundum cognitam ad historias ridentem pari causa doceri debet. sive post generationem: aliter utriusque debita perit mutua responsabilitas. Peribit est Theofrasti Ari. fidelissimi discipuli maxima auctoritas: quod in iis libris quos de platis scripsit ad exemplar sane librum de animalibus non generatorem posuit ultimum. Sed post eam in historiis uita breuitas ac longa reuuenescit: morbos ac mortem recte disposuit. Sed quod aliena periculis non ne rei eidem est hoc id est clarissime demonstratum: simul cum Ari. auctoritate in libro de moribus & uerbi. Quisnam negat possit quod per animalia vegetatio in calido periculum nos oportet animal generetur prius post hoc ea predicti natura: lumen. uerbi. uita: in uerbi animalium iuuenes nunc senes: caloris refrigerio quoquo modo licet diversi diuersimode a natura mutuantur. Denique post multa animalium ut ita loquar naufragia: morimur oportet. Talis enim naturae animalis dispensatio ac dispensationis ordo animalium non generationem: sed uitam ipsam quae generatione consequitur uitæ cognitam: ac ultimo mortem iter ea quae a natura sola dispensantur: in ultima

LIBER SECUNDVS

ptē ponendam esse nobis manifestissime declarat. Et hac de cā ipē Aristoteles cū in anteriorib⁹. s. in libro de generatione aialium; & in eo q de longitudine uitæ ac breuis. & in eo q de iuuētute & senectute: causas genera-
tionis aialium & causas uitæ breuis ac longæ uitæ causasq iuuentutis & senectutis plenissime tractasset; nullū
tū illoꝝ illis i locis. s. nec generatōne nec uitā nec iuuentutē aut senectutē adhuc diffiniisset: Iccirco in postrēis
libelli huius q est de uita ac morte; ultimi huius tertiae partis: de natura aialium tractantis: unūquodq illorum
scilicet generationē uitā iuuentutē ac senectutē definiuit dicens. (Generatio quidem igif ē prima participatio i
calido nutritiuaæ aiaæ uita aut̄ mansio huius iuuentus aut̄ est primæ refrigeratiuaæ pticulæ augmentatio senecus
aut̄ huius detrimentū ætas florida aut̄ hoꝝ medium mors aut̄ &c.) Expeditis igif oībus ad secundam q est de
aialū generatione & ad tertiam q est de uita ac uitæ cognatis expeditis inquā generationis aialū causis & princi-
piis i libro de generatiōe. expeditis i libro de causis longitudinis ac breuitatis uitæ & i libro de iuuentute ac se-
necute eorundem causis: expeditis i sup i hoc libello eoꝝ debitis diffinitionib⁹: tandem oīa i uno breuſ claudit
epilogo dicens. (Quidqdem igitur est generatio & uita & mors.) Hoc quātū ad illud quod ostensum est i libro
de uita & morte (& pp quas causas erunt aialibus dictū est) hoc quātū ad ea q tractauerat i libro de generatiōe
aialium & sequentib⁹ libris. cause. n. generationis traditæ sunt i libro de generatione aialū. causæ vero uitæ
& mortis i libro de causa lōgitudinis ac breuitatis uitæ & i cæteris post illū. hic ergo epilogus i ultimis positus
nobis manifeste demōstrat q̄ liber de generatione aialium non sit ultimus. ut isti uoluere. sed post generatōne
sequant libri de uita & morte & cognatis uitæ & morti. Ex iis igif oībus clarissime demonstratū esse uidetur
post librū de aialium generatione quē falso ultimū esse ponunt i negocio de aialibus: seq̄ debere libros pluri-
mos qui de uita ipsa & uitæ cognatis ac morte ultima oīum agunt. plura at̄ ad hoc probandum non adducam
cum de hoc in superiorib⁹: ubi de libroꝝ ordine particulariter egimus plurima pertractata sint.

Disputatio contra errorē quo dicunt librū de aia cū suis opatiōib⁹ primā eē pte methodi de aialib⁹. Ca. VIII.

On solū uti diximus peccauere priores circa eā quā de aialium negocio secūdā dixere partem & ultimā
n de qua haec tenus disputatū est. cæterū deliquerunt magis de ea parte quā priorem i ordine uoluere eē par-
tem. Dicunt. n. eam esse priorē q̄ de cōi est oīum aialium formali p̄cipio. s. de aia & suis operationibus
uidelicet sensu memoria somno motu uita iuuentute & senectute & cæteris talib⁹. Cæterū quoniā libri de aia
de sensu de memoria de somno & motu alium ab hiis qui de uita ac uitæ cognatis tenent locū: iccirco nostra
disputatio primo circa librū de aia cū ali⁹ quatuor sibi annexis versabitur. postea circa eos libros q̄ de uita sunt
ac uitæ cognatis. Scito tamen q̄ quæcūq de ordine libri de anima dixerō eadē de cæteris quatuor p̄dictis aiali
propinquis operationib⁹ dicta putare uelim. cū illa quatuor mox ad illū sequant libri qui de aia dicis: ut isti
quoꝝ contra quos agimus sensere nobiscū. Accidit igitur talia de ordine dicentibus nec p̄spicue aduententib⁹
contraria dicere nisi quæ i fine libri metheoroḡ sic scripta sunt (Mäifestatis aut̄ us) s. p̄tib⁹ similarib⁹ similiter
dissimilaria cōsideradū. & tandem ex iis cōstiuia. uelut hoīem & plantā & alia talia. s. cognitio similarium ex
elemētōḡ cōpositiōe & actiōe cognoscat p̄ similaria nō solū aiatōḡ ptes simpliciores sed et̄ ināiata mixta sub
īstelligēdo de q̄b⁹ ē i tertio metheorologoꝝ uolumine tractatū ē & si ex similarib⁹ p̄tib⁹ siāt dissimilares ptes
manifestū ē q̄ post librū metheoroḡ naturæ ordinē p̄seq̄ndo seq̄ debeat liber ille q̄ ē de p̄tib⁹ aialū. post me
theorologiā igif cōphensis i ea lapidib⁹ metallis ac eoꝝ mediis uti cōphendit Aristo. i tettio de iis libro: mox
liber sequitur q̄ de p̄tibus dicis i causarum iquisitione. ergo ad metheorologiā mox non sequit̄ liber de aia sicut
isti uelle uident̄ dicentes aiam cæteris tāq cōe principiū aialū esse i ordine priorē: n̄ quoꝝ testimonī ē Alexā.
aphrodiseus ibidē i suis cōmētaris dicēs (Hunc seq̄ uident̄ q̄ de p̄tib⁹ aialū) & reliq̄ uti i priori disfusē satis ad
duximus uolumine Aristotiles et̄ in primo de partib⁹ aialium ordinem modum & uiam disferendi docet quæ
de aialium natura docere intendit. iter quæ manifestissime p̄bat physico fore necessariam de aia tractationem
cum sit aialis natura sine qua nescitur aial. forma enim lectuli dīci debet si lectulum scire nitamus: neq̄ enim
ut inquit sat̄ est materiam puta lignum uel tale quid cognoscere nisi formam quoꝝ noscamus imo magis for-
mam scire necessarium est q̄ rei materiam si res ipsa composita sciri debeat. uti et̄ in superioribus demonstratū
ē. p̄ hæc. n. clare demonstrat Ari. q̄ ipsa materia prius disci debeat. q̄q̄ ad compōsiti cognitionē hoc non sit ido-
neū nisi forma ipsa similiter adiscatur. Ostendit insuper ibidem q̄ in tradēnda de operationibus animaliū scien-
tia: generalis de ipsis puta de somno de motu & cæteris debet esse traditio: ne forte si de unaquaq̄ operatione
singularite in singulis animalibus traderetur. idem s̄epe ac sepius inutiliter repeti oporteret. Plutima quoꝝ
alia preter hæc in illo primo de partibus uolumine de ordine tractandi de animalibus negotiis in primis docet.
Ita ut quisq̄ recte concipere possit hunc de partibus animalium librum esse primum totius negotiis de ani-
malibus: causas inquirentis. Cum in eo ordinem ac modum & uiam tractandi negotium de animaliū naturis
per causas doceat. Non parua enim Aristotiles fuisset imperitia de aia prius egisse & eius operationibus pro-
pinquierib⁹: quadā uniuersali traditione: deinceps illarum tractationis ordinem ac necessitatē idēcenti docuit
se ordine. Simile. n. fecisset iis qui post completū iudicium de causa ipsa consulunt. cum in principio consul-
tum oportuit iri. non post rei exitum. tale profecto absurdum uiro ingeniosissimo: non dixerō in disciplinis tā
tum: sed in ordine ac modo tradendi disciplinas: qualis fuit Aristotiles: minime conuenit. Preter hæc circa si-
nem eiusdem prīmi uoluminis de partibus animaliū: disposito ordine ac uia procedendi: iam ad ea accedens
quorum sua fuerat intentio: res naturales dicit in duas distingui partes: scilicet in immortales de quibus afferit
se iam peregisse. uidelicet in libro de cœlo & mundo. & corruptib⁹. inter quas afferit esse animalia & plan-
tas. Expeditis igitur diuinis & immortalib⁹: ad naturam animalem se processurum dicit. dicens. (Sed cum
iam fatis de illis egerimus: nost̄ amq̄ explicarimus sententiam: restat ut de animante natura disferamus.) Liquet
igtur ex iis de animante natura ante hunc librum de p̄tibus aialium nūdum diseruisse. sed in hoc de ea īā ince-